

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 7 sierpnia 2024 r.

Poz. 6242

UCHWAŁA NR 23/78/2024 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W ŁODZI

z dnia 31 lipca 2024 r.

w sprawie: Uchwały nr III/23/24 Rady Miejskiej w Radomsku z dnia 28 czerwca 2024 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi w składzie:

1/ Beata Kaczmarek	9/ Krzysztof Kozik
2/ Anna Kaźmierczak	10/ Tomasz Jan Karwicki
3/ Bogdan Łągwa	
4/ Łukasz Szczepanik	
5/ Magdalena Budziarek	
6/ Radosław Hrychorczuk	
7/ Aneta Jakubczak	
8/ Zofia Dolewka	

Po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2024 r. Uchwały Nr III/23/24 Rady Miejskiej w Radomsku z dnia 28 czerwca 2024 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy *de minimis*, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 2 lipca 2024 r., działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325) uchwała, co następuje:

stwierdza **nieważność** uchwały Nr III/23/24 Rady Miejskiej w Radomsku z dnia 28 czerwca 2024 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy *de minimis*, z powodu naruszenia prawa, tj.:

- art. 88 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, ze zm.) oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019r. poz. 1461 tj.), art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2023 r., poz. 70 tj.) oraz § 6 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2016 r., poz. 283 tj.).

Uzasadnienie

W dniu 31 lipca 2024 r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi rozpatrzyło uchwałę Nr III/23/24 Rady Miejskiej w Radomsku z dnia 28 czerwca 2024 r. w sprawie zwolnienia od podatku od

nieruchomości w ramach pomocy *de minimis* (dalej: Uchwała). W podstawie prawnej Uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721), art. 7 ust. 3 i art. 20b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70, M.P. z 2023 r. poz. 774 i 1132) oraz art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Analizę przedmiotowej uchwały Kolegium Izby rozpoczęło od zbadania legalności postanowień § 6 pkt 1, 3 i 4 oraz § 7 Uchwały. Zgodnie z treścią § 6 „Warunkiem uzyskania zwolnienia od podatku od nieruchomości, o którym mowa § 1 i § 2 niniejszej uchwały, jest: 1) złożenie przez przedsiębiorcę wniosku wraz z oświadczeniem o dacie zakończenia nowej inwestycji oraz o wysokości poniesionych nakładów na nową inwestycję potwierdzone dokumentami wykazującymi poniesione nakłady na budowę obiektu objętego zwolnieniem lub ich uwierzytelnionych kopii, według wzoru stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały, w terminie 7 miesięcy od dnia zakończenia nowej inwestycji; (...) 3) złożenie przez przedsiębiorcę w terminie, o którym mowa w punkcie 1, oświadczenia - wg ustalonego wzoru, stanowiącego załącznik Nr 2 do uchwały, o spełnieniu wymogu utworzenia nowych miejsc pracy, określonego w § 2 pkt 3 i 4 uchwały; 4) przedstawienie przez przedsiębiorcę: a) wszystkich zaświadczeń o pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie i rybołówstwie, jakie otrzymał w ciągu minionych trzech lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie i rybołówstwie, jakie otrzymał w tym okresie, bądź oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie; b) informacji niezbędnych do udzielenia pomocy *de minimis*, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc *de minimis*, których zakres określony jest w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc *de minimis* (Dz. U. z 2024 r. poz. 40)”. Stosowanie do § 7 ust. 1 Uchwały „Zwolnienie od podatku od nieruchomości, o którym mowa w § 1 i § 2 uchwały, przysługuje: 1) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono wniosek - w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania objętych obowiązkiem podatkowym w podatku od nieruchomości w dniu złożenia wniosku; 2) od dnia powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości - w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania, od których obowiązek podatkowy powstał po dniu złożenia wniosku.”

Uchwała Nr III/23/24 Rady Miejskiej w Radomsku podjęta jest m.in. na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Przywołany przepis upoważnia zatem organ stanowiący do wprowadzenia zwolnień podatkowych innych niż określone w ustawie, co w konsekwencji prowadzi do wniosku, iż zawiera on upoważnienie do wprowadzenia zwolnienia obowiązującego z mocy prawa. Tym samym organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie jest upoważniony do uzależnienia uzyskania prawa do zwolnienia od podatku od nieruchomości od złożenia przez podatnika jakichkolwiek dokumentów. Oznacza to, że działania organu stanowiącego warunkujące uzyskanie zwolnienia od podatku od złożenia przez podatnika, w szczególności wniosku (zob. § 6 pkt 1 Uchwały oraz załącznik nr 1 do Uchwały) uznać należy za niezajdujące podstawy w przepisie kompetencyjnym do wprowadzania zwolnień. Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że uregulowania zawarte w § 6 pkt 1, 3 i 4 uchwały Nr III/23/24, a w konsekwencji również § 7 pkt. 1 i 2 uchwały oraz załącznik nr 1 do badanej uchwały pn. „WNIOSEK” oraz nr 2 „OŚWIADCZENIE O SPEŁNIENIU WYMOGU UTWORZENIA NOWYCH MIEJSC PRACY W ZWIĄZKU Z REALIZACJĄ NOWEJ INWESTYCJI” są sprzeczne z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z powodu przekroczenia przez Radę Miejską w Radomsku zakresu ustawowego upoważnienia. Na zakończenie dodać należy, że powyższe nie wyklucza możliwości nałożenia na podatnika obowiązku składania określonych dokumentów związanych z udzielanym zwolnieniem od podatku (np. w zakresie pomocy *de minimis*), przy czym organ stanowiący nie może czynić z takiego obowiązku warunku uzyskania zwolnienia, a to nastąpiło uchwałą będącej przedmiotem niniejszego postępowania nadzorczego.

Zarzut podobnej natury sformułować można względem regulacji zawartej w § 9 pkt. 2 i 3 Uchwały. Zgodnie z nią „Warunkiem korzystania ze zwolnienia od podatku od nieruchomości jest: 2) złożenie przez przedsiębiorcę do 31 stycznia roku podatkowego, w okresie korzystania ze zwolnienia, począwszy od roku, od którego przysługuje zwolnienie, bez wezwania: a) wszystkich zaświadczeń o pomocy *de minimis* oraz pomocy

de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, jakie otrzymał w ciągu minionych trzech lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, jakie otrzymał w tym okresie, bądź oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie, b) informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis - których zakres określony jest w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. z 2024 r. poz. 40). 3) złożenie przez przedsiębiorcę w terminie do 31 stycznia każdego roku podatkowego, bez wezwania, począwszy od roku, od którego przysługuje zwolnienie oraz za każdy rok zwolnienia oświadczenia, zgodnie z załącznikiem Nr 3 do niniejszej uchwały, o utrzymaniu nowych miejsc pracy utworzonych w związku z realizacją nowej inwestycji, o których mowa w punkcie 1.”

Na mocy powyższych postanowień Rada Miejska w Radomsku uczyniła z obowiązków o charakterze informacyjnym warunki korzystania ze zwolnienia z podatku. Tym samym uzależniła od ich spełnienia przez podatnika możliwość objęcia zwolnieniem określonych w uchwale nieruchomości w każdym roku podatkowym zwolnienia. Tymczasem – jak zostało już wykazane – Rada Miejska upoważniona jest na mocy art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do wprowadzenia zwolnienia przysługującego podatnikowi z mocy prawa, a więc nie może być ono zależne od złożenia przez podatnika jakichkolwiek dokumentów (zaświadczeń, oświadczeń, informacji). Zasada powyższa dotyczy nie tylko uzyskania zwolnienia w pierwszym roku, ale również w kolejnych latach w których podatnik chce korzystać z danego zwolnienia. Podatnik na mocy uchwały będącej przedmiotem postępowania nadzorczego może korzystać ze zwolnienia, jeśli spełnia warunki materialne określone w § 1 Uchwały, a więc jeśli na określonych w uchwale nieruchomościach związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej zrealizował nową inwestycję i na których to nieruchomościach stworzy nowe miejsca pracy w związku z taką nową inwestycją. Zwolnienie to przysługuje mu wówczas z mocy prawa przez okres i na zasadach określonych w § 2 i 4 Uchwały. Biorąc pod uwagę powyższe postanowienia Uchwały oraz treść art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stwierdzić należy, że stan objęcia określonych nieruchomości zwolnieniem podatkowym, o którym mowa w uchwale Nr III/23/24, a więc nie tylko uzyskania tego zwolnienia, ale i korzystania z niego w kolejnych latach podatkowych następować może wyłącznie *ipso iure* i nie może zależeć od wykonania przez podatnika jakichkolwiek obowiązków informacyjnych. Kolegium nie wyklucza równocześnie, że korzystanie ze zwolnienia podatkowego może wiązać się z powinnością spełnienia określonych obowiązków informacyjnych, jeśli dotyczą tegoż zwolnienia i są niezbędne dla możliwości korzystania z niego. Obowiązki tego rodzaju ciążą zresztą na podatnikach na mocy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Podatnik, będący osobą fizyczną - zgodnie z art. 6 ust. 6 ww. ustawy - jest bowiem zobowiązany złożyć właściwemu organowi podatkowemu informację o nieruchomościach i obiektach budowlanych, sporządzoną na formularzu według ustalonego wzoru, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia okoliczności uzasadniających powstanie albo wygaśnięcie obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości lub od dnia zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w ust. 3. Obowiązek podobnej natury ciąży również na podatnikach niebędących osobami fizycznymi, którzy są obowiązani na mocy art. 6 ust. 9 pkt. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do składania, w terminie do dnia 31 stycznia, organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania, deklaracji na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy, sporządzonej na formularzu według ustalonego wzoru, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tym dniu - w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku. W powyższej informacji oraz deklaracji podatnik jest zobowiązany ujawnić okoliczność (fakt) spełnienia przez niego materialnych warunków zwolnienia z podatku od nieruchomości oraz korzystania z tego zwolnienia. Złożenie deklaracji (informacji) jest jednak prawnie indyferentne dla możliwości korzystania ze zwolnienia w tym znaczeniu, że dokumenty te są jedynie formą w której podatnik informuje organ podatkowy o spełnieniu materialnych warunków zwolnienia i korzystaniu z tego zwolnienia. Niezłożenie tychże dokumentów przy jednoczesnym spełnieniu materialnych warunków zwolnienia nie znosi bowiem stanu objęcia zwolnieniem (uzyskaniem tego zwolnienia i korzystania z niego) gdyż ten skutek następuje z mocy prawa. Powyższe przepisy uprawy o podatkach i opłatach lokalnych, które znajdują zastosowanie również względem przedsiębiorców, o których mowa § 9 pkt. 2 i 3 Uchwały potwierdzają, zdaniem Kolegium - że Rada Miejska w Radomsku nie jest upoważniona do czynienia z obowiązków informacyjnych warunków korzystania ze zwolnienia oraz do regulowania w uchwale obowiązków, których zakres i treść wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Działanie takie nie mieści się w granicach upoważnienia, o którym mowa w art. 7 ust. 3 ustawy

o podatkach i opłatach lokalnych. Dodać jednak należy, że ustalenie powyższe nie wyklucza i nie znosi obowiązku monitorowania wysokości pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorcę ubiegającego się i korzystającego ze zwolnienia z podatku od nieruchomości.

Na zakończenie tej części rozważań dotyczących oceny legalności § 9 Uchwały Kolegium zauważa również wewnętrzną niezgodność pkt. 1 tego postanowienia z § 2 Uchwały do którego odwołuje się pierwszy z wskazanych przepisów. Zgodnie bowiem z § 9 pkt. 1 Uchwały „Warunkiem korzystania ze zwolnienia od podatku od nieruchomości jest: 1) utrzymanie przez przedsiębiorcę nowo utworzonych miejsc pracy, o których mowa w § 2 pkt 3 i 4 uchwały, przez cały okres zwolnienia;”. Analiza treści § 2 Uchwały wykazuje na brak w jego treści pkt. 4 do którego odwołuje się przytoczony powyżej § 9 Uchwały. Powyższe dowodzi, że Rada Miejska w Radomsku w sposób niejasny uregulowała kwestię okresu przez jaki przedsiębiorca może korzystać ze zwolnienia z podatku od nieruchomości oraz i liczby nowo utworzonych miejsc pracy. Postanowienia takiej treści naruszają zdaniem Kolegium § 6 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, z którego wynika, że przepisy aktów normatywnych redaguje się tak aby w sposób dokładny i zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Badana Uchwała stanowiąca akt prawa miejscowego powinna zawierać sformułowania jasne, czytelne i wyczerpujące, aby adresaci regulacji w niej zawartych nie mieli wątpliwości co do ujętych w niej postanowień (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. IV SA/Gd 6/20, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 20 listopada 2018 r., sygn. II SA/Op 295/18).

Zgodnie z § 10 ust. 1 Uchwały przedsiębiorca jest zobowiązany powiadomić pisemnie organ udzielający pomocy o utracie warunków do zwolnienia w terminie 14 dni od dnia powstania okoliczności powodujących ich utratę. Przedsiębiorca, który w ww. terminie, zawiadomił organ udzielający pomocy o utracie warunków do zwolnienia od podatku od nieruchomości, traci prawo do zwolnienia poczynając od miesiąca, w którym przestał spełniać te warunki (ust. 2 Uchwały). Przedsiębiorca, który z kolei nie dopełnił obowiązku terminowego zawiadomienia o utracie warunków do zwolnienia od podatku od nieruchomości – jak wynika z ust. 3 - traci prawo do zwolnienia z podatku, poczynając od początku roku podatkowego, w którym przestał spełniać te warunki. Stosownie do § 10 ust. 4 Uchwały, przedsiębiorca, który złożył informacje, które wprowadziły w błąd organ udzielający pomocy co do spełnienia warunków uprawniających do uzyskania zwolnienia, traci prawo do tego zwolnienia za cały okres przez jaki korzystał ze zwolnienia. Rada Miejska w Radomsku w uchwale będącej przedmiotem postępowania nadzorczego postanowiła również, że w przypadku utraty prawa do zwolnienia przedsiębiorca jest zobowiązany do zapłaty podatku od nieruchomości wraz z odsetkami za zwłokę stosowanymi przy zaległościach podatkowych za cały okres, w którym nienależnie korzystał ze zwolnienia od podatku od nieruchomości, począwszy od dnia następnego po dniu, w którym upłynął termin płatności podatku (§ 10 ust. 5 Uchwały).

Oceniając legalność powyższych postanowień § 10 Uchwały Kolegium zwraca uwagę na zakres upoważnienia wynikającego z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z treścią ww. przepisu rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Biorąc pod uwagę treść ww. przepisu stwierdzić należy, że Rada Miejska w Radomsku nie była upoważniona do uregulowania w uchwale zagadnień związanych z utratą prawa do zwolnienia. Postanowienia na mocy których, w przypadku utraty warunków do zwolnienia nakłada się na podatnika obowiązek informacyjny (ust. 1), lub w których określa się skutki prawne spełnienia tego obowiązku (ust. 2) bądź niespełnienia/nieprawidłowego spełnienia (ust. 3 i 4), jak i postanowienia określające skutki utraty prawa do zwolnienia (ust. 5) nie są objęte zakresem upoważnienia, o którym mowa w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Nie są to bowiem zagadnienia związane z wprowadzeniem zwolnienia od podatku, lecz związane z jego utratą. Kwestie te są uregulowane w art. 6 ust. 3, 5, 6 i 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 51 § 1, 53 § 1 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U.2023.2383 tj.). Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzić należy, że uregulowanie przez Radę Miejską w Radomsku w § 10 Uchwały kwestii związanych z utratą warunków zwolnienia pozostaje w sprzeczności z delegacją ustawową tj. art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z § 13 ust. 1 Uchwały uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego i wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2024 roku. Oceniając legalność powyższego postanowienia Kolegium Izby zauważa, że w świetle art. 88 ust. 1 Konstytucji RP warunkiem wejścia w życie ustaw, rozporządzeń i aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie. Powołany przepis wprost uzależnia wejście

w życie ustaw, rozporządzeń i aktów prawa miejscowego od spełnienia warunku ich ogłoszenia. Zasada powyższa jest zasadą bezwzględnie obowiązującą gdyż ustawodawca nie dopuszcza od niej żadnych wyjątków. Zgodnie z art. 88 ust. 2 Konstytucji RP zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych określa ustawa. Zagadnienia te regulowane są ustawą z dnia 20 lipca 2020 roku o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1461 t.j.). Z art. 4 ust. 1 ww. ustawy wynika, że akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Z kolei w świetle art. 4 ust. 2 powyższej ustawy, w uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją na przeszkodzie, dniem wejścia w życie aktu normatywnego może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

W ocenie Kolegium, z powołanych przepisów wynika zatem jednoznacznie, że akt normatywny w żadnym przypadku nie może wejść w życie przed jego ogłoszeniem w dzienniku urzędowym. Nawet wtedy, gdy dochodzi do skrócenia lub pominięcia okresu *vacatio legis*, to dzień wejścia w życie aktu normatywnego nie może być wcześniejszy niż dzień jego ogłoszenia w dzienniku urzędowym. W dniu wejścia w życie aktu normatywnego powstaje bowiem obowiązek jego stosowania przez umocowane do tego organy i jego przestrzegania przez pozostałych adresatów; dlatego też – zdaniem Kolegium - konieczne jest uprzednie ogłoszenie aktu w dzienniku urzędowym i upływ odpowiedniego *vacatio legis*. Tymczasem uchwała Nr III/23/24 Rady Miejskiej w Radomsku, której legalność jest przedmiotem postępowania nadzorczego, została podjęta w dniu 28 czerwca 2024 r., a jej ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego nastąpiło w dniu 19 lipca 2024 r. Wobec tego nie został spełniony warunek ogłoszenia w dzienniku urzędowym uchwały, będącej aktem prawa miejscowego, przed określonym w uchwale dniem jej wejścia w życie, tj. przed dniem 1 lipca 2024 r. Powyższe, w ocenie Kolegium Izby, prowadzi do naruszenia przez § 13 ust. 1 uchwały art. 88 ust. 1 Konstytucji RP i art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych ustaw.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Izby Obrachunkowej w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

Przewodniczący Kolegium

Beata Kaczmarek